

Innehållet i veckans Nyhetsbrev

- ”Vi har inte råd att ordna all service offentligt” – Eero Laesterä som utrett kommunernas kostnader
- Regional omstrukturering, vindkraft och världsarvsstatus i Botnia-Atlanticas andra nyhetsbrev
- Politiker vakna upp! – Finland är ett glest befolkat land
- Landsbygdsuppror under vardande på Gotland
- Läs även detta: *Efterfrågan på närmat kan allt bättre tillgodoses
*Trafikförbindelserna i Sibbo skärgård är bristfälliga – strider mot lagen om att främja utvecklingen i skärgården *Antalet skärgårdskommuner oförändrat
*Finansutskottet höjde anslaget för utveckling av landsbygden *Byarna i Karleby fick eget kulturprogram *Professor Eero Uusitalo omvald ordförande för SYTY – Mathias Högbacka ny medlem för de svenskspråkiga medlemsorganisationerna *Juledigt för Nyhetsbrevet

Konferensen WHILD/Vasa 2011-special

- Populär världsarvskonvention i stadig tillväxt
- Hur kan man bevara världsarv när de samtidigt är turistmagneter?
- Vems historia är det vi berättar?
- Lokalbefolkningen vill vara med i planeringen av världsarvsturismen

Cit: **”Inom en snar framtid skall allt färre försörja allt fler – antalet yrkesverksamma minskar, antalet pensionärer ökar. Befolkningen flyttar i högre grad in till stadsområden. Dessutom skjuter statens skuldsättning i höjden.”**

De vanligaste förklaringarna till att Finland kommunkarta schablonmässigt ritas om (Vasabladet 12.12).

”Med andra ord ställer staten krav men tar inte sitt ansvar för att glesbygden kan lösa sin avloppshantering på bästa sätt, nämligen genom att så långt som det överhuvudtaget är möjligt ansluta sig till ett avloppsnät.”

Riksdagsledamoten Mats Nylund som menar att många fastigheter tvingas till mindre effektiva lösningar, fastän det skulle vara tekniskt sett helt realistiskt att bygga ut avloppsnätet för åtminstone en del av dem. Enligt beräkningar är det inte möjligt att sätta i gång nya projekt med stöd av anslaget för vattenhushållning och skydd av översvämningar på drygt 14 miljoner euro (Landsbygdens Folk 16.12).

”Jag anser att tankar om förhandlingsförfaranden mellan enstaka byar och kommunens centralförvaltning inte är realistiska. Proceduren skulle vara besvärlig, slumpmässig och gälla bara lättviktiga saker.”

Professor Hannu Katajamäki som menar att erfarenheterna av kommundelsorgan som har möjligheter att bara ge utlåtanden, bevisar att de inte kan påverka t.ex. i avgöranden om lågstudier, hälsovårdscentraler, dagvård, barnavård, bibliotek, hemtjänst eller hobbymöjligheter. Det behövs äkta närdemokrati som förutsätter reell behörighet (Vasabladet 18.12).

”VI HAR INTE RÅD ATT ORDNA ALL SERVICE OFFENTLIGT” – EERO LAESTERÄ SOM UTRETT KOMMUNERNAS KOSTNADER

Doktorn i förvaltningsvetenskaper Eero Laesterä har på uppdrag av finansministeriet utrett hur kommuners kostnader skulle utvecklas om allt fortsätter som förut.

Däremot har han inte utvärderat nyttan med kommunfusioner, och känner inte heller till att någon annan skulle ha gjort det. Några exakta beräkningar om de ekonomiska effekterna av fusioner finns inte. Laesteräs egna siffror visar att finansieringstrycket på kommunerna och därmed även på staten

håller på att växa till en ohållbar nivå. Fusioner kan ge en liten effekt, då servicestrukturen förändras allt eftersom anställda går i pension. Då strukturer slås ihop, försvinner alltid någonting, men problemet kan vara att människor försvinner från fel arbetsplatser. Laesterä har varit med och sanerat ekonomin i över 30 kommuner, och enbart saneringsåtgärderna har sänkt kostnaderna med 300-550 euro per invånare. En del kommuner är emellertid så sanerade, att det inte finns något de kan spara in på efter en fusion. Deras försörjningskvot utvecklas ofta i negativ riktning, men en fusion kan då säkerställa basservicen. Enligt Laesterä är grundproblemet att kommunerna fått alltför många uppgifter. *”Vi har inte råd att ordna all service offentligt. Många saker måste skäras ner och gallras bort. Kostnadsökningen måste minska till hälften av vad den är i dag”*, säger Laesterä. Hans kalkyler visar att om inte så sker och kommunerna inte höjer skatten, tiobubblas skuldsättningen på tolv år. Ifall skulderna inte tillåts stiga, måste skattesatsen höjas från dagens genomsnitt på 19,7 procent till över 24 procent, medan skatten skulle bli högre än 30 procent i kommuner med riktigt dålig ekonomi. *Uppgifterna är från en artikel (av tre stycken), skriven av Kerstin Nordman, i Vasabladet (12.12). Se även e-tidningen under adressen <http://www.vasabladet.fi/Story/?linkID=181558>.*

REGIONAL OMSTRUKTURERING, VINDKRAFT OCH VÄRLDSARVSSTATUS I BOTNIA-ATLANTICAS ANDRA NYHETSBRÄV

Botnia-Atlantica-institutet är ett transnationellt institut som bedriver forskning inom regional utveckling och främjar utvecklingen i Botnia-Atlantica-regionen. I Finland bedrivs forskningen vid Vasa universitet och

BOTNIA-ATLANTICA *Institute*

Åbo Akademi, i Sverige vid Umeå universitet och i Norge vid Universitetet i Nordland.

Sekretariatet och ledningen för institutet finns vid Vasa universitet. Botnia-Atlantica-institutet är en del av LUBAT (Lärande om utveckling i Botnia-Atlantica)-projektet som samordnas av Umeå universitet. Finansiering kommer från universiteten, regionerna och det gränsöverskridande EU-finansierade samarbetsprogrammet Botnia-Atlantica. Nu har Botnia-Atlantica-institutet utkommit med sitt andra nyhetsbrev av sex för åren 2011-2013. Det är för

att sprida information om god praxis i regional utveckling i Österbotten, Västerbotten och Nordland som institutet ger ut nyhetsbrevet. I det här nyhetsbrevet frågar man sig om policyn för regional omstrukturerings i Finland är adekvat, om att ta lärdomar från vindkraftsplanering i Sverige, om vindkraftsplaneringsprocesser i Österbotten, samt världsarvsstatus som ger upphov till lokalt engagemang. Rubrikerna i det engelskspråkiga nyhetsbrevet är följande:

- Är policyn om regional omstrukturerings i Finland tillämpliga? (Åge Mariussen)
- Lära sig vindkraftsplanering från Sverige? (Johanna Liljenfeldt)
- Planeringsprocesser för vindmøllor i Österbotten (Seija Virkkala)
- Världsarvsstatus genererar lokalt engagemang (Eivind Brendehaug)

Newsletter (2/2011) kan läsas på Botnia-Atlanticas hemsida under adressen http://www.ba-institute.fi/images/stories/BA-institute/newsletter_2011_2.pdf.

POLITIKER VAKNA UPP! – FINLAND ÄR ETT GLEST BEFOLKAT LAND

Finland har inte på 20 år haft regionpolitik, alltså politisk strävan att utjämna regionutvecklingen. I stället har man marknadsfört en regionutveckling, vars verkliga innehåll är tillväxtpolitik, eller man ger mer till dem som redan har och så önskar man fromt att centrumen

även ger upphov till blomstring på landsbygden. Till all lycka reagerar medborgarna på valdagen av det man fått uppleva. Finland behöver nog tillväxtpolitik, men också verklig regionpolitik som behandlar städerna, landsbygden och skärgården på deras egna villkor och inte prackar på hela landet med konstgjorda centralnätverksteorier. Felöversättare av undersökningar i USA och andra ”nollforskare” har vilselett politikerna ordentligt. Enligt markanvändningens utstakningar och regionutvecklingens målbeslut finns i Finland en metropol, några städer och landsbygd som man inte kan förhålla sig till. Inte finns ju där centra! Tankebilderna om centrumens nätverk kunde bra vara fungerande, ifall man ser det som flera olika stora centrumnätverk och inte blundar för den glest bebodda landsbygden. Centrumens nätverk är i praktiken bara några större centras nätverk, och landsbygden tycks inte rymmas i det livskraftiga och hållbara finländska konceptet. Helsingfors metropolområde är med europeiska mått närmast komiskt. S:t Petersburg är närmaste metropolområde. I Finlands minimetropol finns invånare i ungefär samma storlek som på den glest bebodda landsbygden. Vilken invånargrups demokrati och utövd regionutveckling noteras, vilken glöms? Bland annat det här skriver Landsbygdspolitiska samarbetsgruppens (YTR:s) generalsekreterare Eero Uusitalo i nättidningen för samarbetsgruppens temagrupp för glest bebodda områden. *Korvesta ja Valtateiltä* har det här numret näringslivet på den glest bebodda landsbygden som tema. *Nättidningen (december 2011, 3/2011)* finns att läsas (på finska) på adress <http://mmm.multiedition.fi/korvestajavaltateilta/uutiskirje/2011/3-2011/index.php>.

YTR:s temagrupp för glest bebodda områden utger årligen tre nättidningar, där man går in på den glest bebodda landsbygdens specialfrågor. Medlemmarna inom temagruppen, vars ordförande är Tytti Määttä, kommer från olika organ, t.ex. ministerier. Målet är att genom nättidningen föra fram glesbygdens liv och vardag, samt de saker som man ur områdets synvinkel ser å ena sidan som utmaningar och å andra sidan som möjligheter.

LANDSBYGDSUPPROR UNDER VARDANDE PÅ GOTLAND

Gotlänningen Gunnar Bendelin är på krigsstigen. Han har tröttnat definitivt på att smyga i buskarna med det missnöje som bubblat länge nog inombords. Han skickade ut ett mail till

mängder av personer på Gotland för att se om det fanns intresse för att starta ett landsbygdsuppror på Gotland – det fanns det. Knappt två timmar efter utskicket hade 15 personer redan svarat, med sitt fulla stöd för någon form av aktion. Det bubblar redan en motreaktion till Visbyfixeringen, till stöd för de personer, organisationer, företag som vill satsa på en levande landsbygd, men som känner sig motarbetade. Bendelin har redan funderat på om det inte är läge för en alternativ landshövdingefest. Han vill ha en fest där man verkligen lösgör alla tankar och idéer och inte en fest där bara kändisar kan umgås. Gnistan till landsbygdsupproret var de planerade skolnedläggningarna. Bendelin menar att det är så centralistiskt i dag i politiken. Man drar folket, möjligheterna och kapitalet från landsbygden in till stan, och det är bara fokus på Visby. Myndigheterna har blivit motparten som man hela tiden måste kämpa emot, i stället för att jobba tillsammans med. I Östergarn socken (knappt 350 personer år 2010) har man har diskuterat att starta ett lokalt sparbolag där folk med idéer skall kunna låna pengar, eftersom banker och andra finansieringsinstitut stretar emot. Bendelin har själv varit en av krafterna som kläckt idéer och fått saker och ting att hända i Östergarn, t.ex. utvecklingsbolaget Nygarn. *Uppgifterna är från sajten helagotland.se* <http://www.helagotland.se/nyheter/artikel.aspx?articleid=7306103>. *Se även text om kulturpristagaren på Gotland som pratade varmt om landsbygden,* <http://www.helagotland.se/nyheter/artikel.aspx?articleid=7317255>.

LÄS ÄVEN DETTA

Efterfrågan på närmat kan allt bättre tillgodoses

Intresset för närmat har ökat bland såväl konsumenter som uppköpare. En god nyhet så här under juletid är att man allt bättre kan svara på den efterfrågan som finns. Det finns allt mer lokala produkter i minuthandelns urval och i de måltider som yrkesköken erbjuder. Vid sidan av företagens egna försäljningspunkter har det uppkommit specialaffärer för närmat och produkter från småproducenter. Tack vare de nya försäljningsställena kan producenter och förädlare koncentrera sig på produktion och minska tiden som går åt till försäljning. Även produkturvalet ökar hela tiden. Landsbygdspolitiska samarbetsgruppens (YTR:s) temagrupp Mat-Finland har samlat de affärer som säljer närmat i ett nätverk. För konsumenten betyder den korta och öppna kedjan trygghet. På www.aitojamakuja.fi-sidan kan man söka uppgifter om livsmedelsbranschens småföretag i hela landet. På söktjänsten finns över 1 400 företag, varav 350 nya företag har tillkommit under det senaste året. Affärer som säljer närmat samlas under webbadressen http://www.tkk.utu.fi/extkk/ruokasuomi/ajank_2012-12-08_lahiruokakaupat.pdf. *Uppgifterna är från YTR:s hemsida och finns under adressen* http://www.maaseutupolitiikka.fi/viestinta/tiedotteet/lahiruoan_saataavuus_parantunut.html.

Trafikförbindelserna i Sibbo skärgård är bristfälliga – strider mot lagen om att främja utvecklingen i skärgården

Kommunstyrelsen i Sibbo säger i ett utlåtande till Närings-, trafik och miljöcentralen (NTM-centralen) i Egentliga Finland, att trafikförbindelserna i Sibbo skärgård är bristfälliga och att de strider mot lagen om att främja utvecklingen i skärgården. Ungefär 100 personer bor i Sibbo skärgård året om utan tillfredsställande transportförbindelser, trots att skärgårdstrafik har ordnats och betalats med statliga medel inom andra kustområden. Sibbo vill ha två nya turer i sin skärgård, så att alla skärgårdsbor kunde anlita allmänna transporter, och turerna

borde köras hela året, även på lördagar. I menförestider behövs det mer än en enda kvällstur. Den sista vardagsturen bör avgå efter kl. 16 från fastlandet så att pendlare kan dra nytta av allmänna transporter, listar styrelsen kommunens önskemål till NTM-centralen i Egentliga Finland. Men det ser dåligt ut för ansökningstiden för anslag för nästa år gick ut i slutet av september och trafikidkaren i Sibbo har inte ansökt om att få ett större anslag än tidigare. *Uppgifterna är från (14.12) webbplatsen svenska.yle.fi och finns under adressen <http://svenska.yle.fi/nyheter/artikel.php?id=233055>.*

Antalet skärgårdskommuner oförändrat

Statsrådet utfärdade 15.12 en förordning om kommuner med skärgård. Under de kommande tre åren har Finland fortsättningsvis åtta skärgårdskommuner och 37 kommuner med skärgårdsdelar. Ändringarna är att Esbo utsetts till kommun med skärgårdsdel, medan Masku har förlorat samma status, vilket beror på att dess skärgårdsdelar har överförts till Nådendals stad. Av skärgårdskommunerna ligger fem vid kusten och tre i inlandet – Väståbolands stad, Kimitoön, Gustavs, Malax, Karlö, Enonkoski, Puumala och Sulkava. Vad gäller kommuner med skärgårdsdelar, är 18 belägna vid kusten och 19 i inlandet. Skärgårdskommuner eller kommuner med skärgårdsdelar har rätt till särskilda statsandelar och företagsstöd. Skärgårdstillägget till statsandelarna uppgår i år till sammanlagt 16,8 miljoner euro. *Uppgifterna är från fredagens upplaga (16.12) av Hufvudstadsbladet.*

Finansutskottet höjde anslaget för utveckling av landsbygden

Riksdagens finansutskott har ökat arbets- och näringsministeriets anslag för utveckling av landsbygden med 200 000 euro för utveckling av byaverksamheten i Finland. Det finns nu sammanlagt litet på en miljon euro för utveckling av byaverksamheten. Vidare kan nämnas att jord- och skogsbruksministeriets sektion för landsbydspolitik och anslagen för utveckling av landsbygden på tre miljoner euro flyttas från jord- och skogsbruksministeriet till arbets- och näringsministeriet. *Uppgifterna är från en artikel (från 16.12) i tidningen Landsbygdens Folk med dess chefredaktör Michael Godtfredsen som skribent. Hela texten om att finansutskottets höjda anslag i statsbudgeten finns även i förkortad version på nätupplagan under adressen http://www.slc.fi/lf_nyhet.asp?id=3665.*

Byarna i Karleby fick eget kulturprogram

Byarna i Karleby har fått ett eget kulturprogram, där det bl.a. sägs att före sommaren skall en kulturgrupp för landsbygden tillsättas. Kulturgruppen skall fungera inom bildningsväsendet, men kommunen skall dessutom mer ofta anlita t.ex. föreningar för att få bredare kulturutbud på landsbygden. Fler barn och unga skall även få möjlighet att delta i stadens konstutbildning. En utredning visar att det i byarna finns en rädsla för att kulturutbudet skall minska, samtidigt är byainvånarna mycket aktiva. *Uppgifterna är från (15.12) webbplatsen svenska.yle.fi och finns under adress <http://svenska.yle.fi/nyheter/artikel.php?id=233231>.*

Professor Eero Uusitalo omvald ordförande för SYTY – Mathias Högbäcka ny medlem för de svenskspråkiga medlemsorganisationerna

Professor Eero Uusitalo har på Suomen Kylätoiminta ry (SYTY) – Byaverksamhet i Finland rf:s höstmöte 30.11 i Helsingfors omvalts som ordförande för perioden 2012-2013. Till ny ordinarie medlem för de svenskspråkiga organisationerna valdes Aktion Österbotten rf:s verksamhetsledare Mathias Högbäcka, medan Holger Wickström från Västnylands Byar rf fortsätter som suppleant. Vidare kan nämnas att som ny ordinarie medlem för nationella organisationer och andra sammanslutningar valdes Christell Åström från Kommunförbundet. *Uppgifterna är från Suomen Kylätoiminta ry:s Uutiskirje 8/2011, där man även bl.a. kan läsa om byaverksamhetens nationella konferensdagar, seminarium för landsbygdsboende,*

uppdatering av maallemuutto.info och kommande evenemang. Nyhetsbrevet, med svenska inslag, finns med bilagor (SYTY:s styrelse och mediakort) som länkar under webbadressen <http://www.kylatoiminta.fi/fi/syty/verkkotiedotteet>.

Julledigt för Nyhetsbrevet

Nyhetsbrevet tar julledigt och utkommer nästa gång i början av januari. Svensk Byaservice önskar Nyhetsbrevets läsare en Fridfull Jul och ett Gott Nytt År 2012!

KONFERENSEN WHILD/VASA 2011-SPECIAL

POPULÄR VÄRLDSARVSKONVENTION I STADIG TILLVÄXT

Världsarvskonventionen som tillkom under år 1972, firar 40-årsjubileum nästa år. Med sina 188 länder som skrivit under konventionen, är den en av de mest allmänt erkända internationella överenskommelserna i dag. Sedan de första objekten inskrevs 1978, har världsarvslistan kontinuerligt växt i både antal och innehåll. I dag inkluderar listan 936 platser i 153 länder.

Världsarvskonventionen är ett uttryck av processer i vår tid. Den illustrerar den växande betydelsen av internationella organisationer som UNESCO när det gäller globala problem, att erbjuda lösningar och att organisera åtgärder för stater, organisationer och enskilda. Det som nationalstater brukar ha på sitt ansvar – skydd av arv, bevarande och kommunikation – har internationaliserats ur mänsklighetens synpunkt som en gemenskap, som det internationella samfundet och hela världen som helhet. De fyra decennierna har fört med sig en växande byråkrati. Politiska och ekonomiska intressen har allt mer drivit på genomförandet av konventionen. Det kommer att hävdas att det växande intresset i UNESCO:s världsarv är både en framgång för konventionen och en huvudutmaning för dess framtid. Uppgifterna är från doktor Jan Turtinens abstract som finns under adressen <http://www.vasa.abo.fi/rurban/whild/keynote/turtinen.pdf>. Turtinen avhandlade (14.12) under WHILD/Vasa 2011 uppkomsten av konventionen, hur den utvecklades i det internationella systemet, samt de idéer och antaganden den bygger på. Han beskrev även utvecklingen i genomförandet av konventionen från 1972 till dags dato. Världsarven är indelade i kultur-, natur- och blandade arv. Två arv har mist sin plats på världsarvslistan.

Den andra internationella konferensen Världsarvets Världar, WHILD (The World Heritage: Global Discourse and Local Implementation), för världsarvsforskning ordnades 14-16.12 i Vasa med Enheten för landsbygdsforskning vid Åbo Akademi (ÅA) i Vasa som arrangör och WHILD som samarbetspart. Målet med konferensen WHILD/Vasa 2011, hemsida <http://blogs.abo.fi/whild2011/>, som hade temat *The Future of the World Heritage Convention – a Nordic perspective*, var att analysera betydelsen, inverkan och framtiden för världsarven. Dagen innan konferensen, alltså 13.12, höll man ett doktorseminarium, där doktorander presenterade sina "papers" som berör relevanta delar av deras doktorandforskning och/eller deras nuvarande världsarvsarbete.

Arkivbild. Foto: Kenneth Sundman

HUR KAN MAN BEVARA VÄRLDSARV NÄR DE SAMTIDIGT ÄR TURISTMAGNETER?

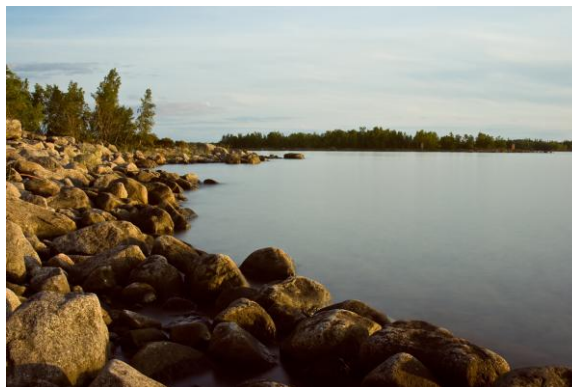
Angkor i Kambodja är ett turistmål som besöks av tre miljoner människor årligen, medan Kvarkens världsarv har långt ifrån samma mängd besökare. Problemställningarna är dock ganska lika världen över när det gäller världsarv, för en hållbar utveckling är grunden för världsarven. Hur skall man skydda världsarven på UNESCO:s lista från hot från människan och naturen? ”*Det värdefulla skall betraktas, men vad innebär det för ett globalt världsarv? Hur visar man upp något som är skyddsvärt på världsnivå*”, frågar sig professor emeritus Erland Eklund.

”Världsarvsstatusen är inte bara ett utpekande. Den skall förvaltas också”, säger å sin sida Jan Turtinen från Riksantikvarieämbetet i Sverige. Turtinen beskriver framtiden som komplex och politisk. Ett världsarv kan bestå av flera delar i olika länder, och ansökningarna har ökat i omfattning. Världsarv kan även användas i marknadsföringssyfte. Det är en prestige att ha många världsarv och det kan omskapa den nationella identiteten. Vad gäller antalet

världsarv och intresset för dem, så är saken tveeggad – blir världsarven för många så minskar intresset för dem, men stryker man utnämningarna så minskar intresset för konventionen. Uppgifterna är bl.a. från en artikel om WHILD/Vasa 2011, skriven av Josefin Torrkulla, i senaste veckas onsdagsupplaga (14.12) av Vasabladet. Se även text i dess e-tidning under adress <http://www.vasabladet.fi/Story/?linkID=181748>. Presskonferens för WHILD/Vasa 2011 hölls på Luciadagen (13.12).

VEMS HISTORIA ÄR DET VI BERÄTTAR?

Strävan hos stater i dag är till stor del att få in världsarv på listan. Efter uppnått mål börjar man arbeta för att få in nästa objekt. Men tar vi hand om och följer konventionens text, då det gäller de redan utsedda arven? Diskussionerna under torsdagen (15.12 med temat *Cultural and Geographical Mapping*) av WHILD/Vasa 2011 ute vid Kalle's Inn, Klobbskat fokuserade mycket på interpretation, kommunikation och hur man får bättre koppling mellan forskarens resultat för att kunna använda det i mötet med besökare eller i visitor centers. När vi ut med budskapet? Är vi överens om budskapet på alla nivåer eller har man olika strategier och uppfattning beroende på vem man representerar? Vems historia är det vi berättar? Är det den lokala eller är det UNESCO:s? Kommer ett ökat antal turister att göra att de kommersialiserar och globaliserar sin historia, så att det inte finns

Kummelskäret i Kvarkens skärgård. Foto: Jens Hannus

Björkö-Panikeleden. Foto: Tuija Warén

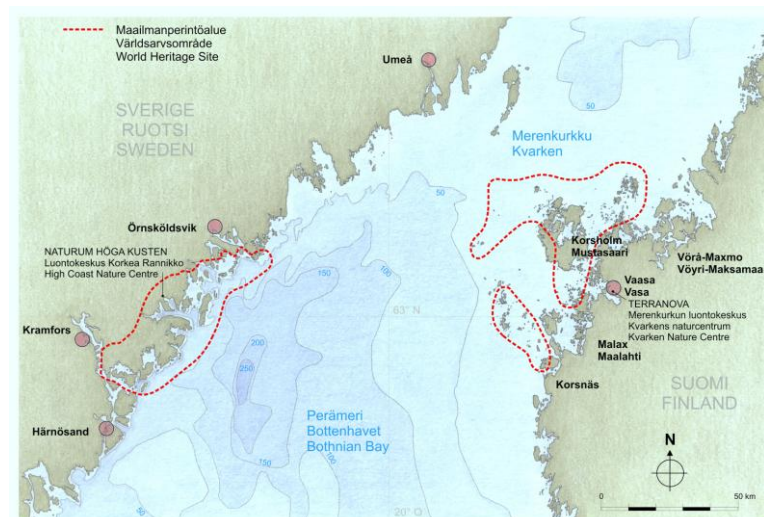

Fem länder i diskussion om världsarvskänndom. Foto: Anita Storm

något kvar av det? Går man då miste om sin lokala identitet? Professor Noel Salazar inlägg, *The double bind of world heritage tourism: Imagineering pasts and futures*, väckte en hel del frågor och tankar kring hur står det egentligen till? Under dagens ljusaste timmar var det dags för världsarvsutmaning. Deltagarna delades in i fem stycken grupper där slutprodukten av övningen var att visualisera ett världsarv för de andra grupperna. Sedan gällde det att gissa sig fram till vilket världsarv det var frågan om. Med en sådan bred kunskap om världsarv från nio länder, så blev det en hel del gissande för att komma fram till rätt svar. Drama, konstruktioner gjorda av vad som fanns tillgängligt på marken, användes för att skapa bl.a. Kvarkens skärgård. Under konferensen lyfte deltagarna upp de traditioner vi har här i Kvarken/Finland, t.ex. säljakten och rökbastun. Dessa kunde vara starka kandidater till ”Konventionen för skydd av immateriella kulturarvet”, som kom till 2003 och trädde i kraft 2006. *Uppgifterna är från konferensdeltagaren/studeranden vid Åbo Akademi Anita Storms anteckningar. Noel Salazars abstrakt återfinns på <http://www.vasa.abo.fi/rurban/whild/keynote/Salazar.pdf>.*

LOKALBEFOLKNINGEN VILL VARA MED I PLANERINGEN AV VÄRLDSARVSTURISMEN

Doktorand Stina Svells, vid Enheten för landsbygdsforskning vid Åbo Akademi i Vasa, och professor Wanda George från Mount Saint Vincent University i Kanada gör tillsammans en jämförande världsarvsstudie, *Comparative WH study – local perception of WH and tourism*, mellan Lunenburg (LU), Kvarken (KV) och Höga Kusten (HK). Under konferensen WHILD/Vasa 2011 gav man preliminära resultat från undersökningen. Vad gäller om

Copyright: Kvarkenrådet

ortsborna borde ha mer att säga till om när man planerar satsningar på turism i samhället, angav majoriteten av de svarande på de olika orterna i undersökningen att man håller med/instämmer helt, LU 58 procent, KV 81 procent och HK 69 procent (på en skala med åsikterna – helt av annan åsikt, håller inte med, är lite osäker, håller med, instämmer helt). Om UNESCO-utmärkelsen har ökat de lokala invånarnas medvetenhet om sin egen historia och lokalmiljö, svarade hela 80 procent i Lunenburg att de håller med/instämmer helt, medan motsvarande siffror var för Kvarken 44 procent och för Höga Kusten 50 procent. Måne det har att göra med att världsarvet *Höga Kusten/Kvarkens skärgård* inte har många år på nacken? Beträffande om livskvaliteten i skärgården har sjunkit på grund av turismen, svarade en klar majoritet att man är av helt annan åsikt/håller inte med, LU 66 procent, KV 62 procent och HK 80 procent. Alltså en stor del av lokalbefolkningen på de här orterna ser positivt på UNESCO-utmärkelsen, men man vill även vara med när det satsas på turismen i samhället. *Uppgifterna är från tabeller ingående i världsarvsstudien av Stina Svells och Wanda George.*

VAD HAR HÄNT?

Skriv ner några rader om vad som är på gång i er region eller organisation och som kan vara av allmänt intresse för alla!

Nyhetsbrevet, som utkommer en gång i veckan med Svenska temagruppen (SveT) inom Landsbygdspolitiska samarbetsgruppen (YTR) som samarbetspart, sänds till Byaservice samarbetsgrupp, nyckelpersoner d.v.s. de som representerar Byaservice i olika centrala organ, projektledare som jobbar inom Byaservice, de lokala aktionsgrupperna, de regionala byaföreningarna och till olika personer/organisationer med anknytning till landsbygdsutveckling. Alla som har något att informera om, skickar in sina bidrag till e-mailadress: kenneth.sundman@studiecentralen.fi. Skriv mycket kort och undvik bilagor. Hänvisa hellre till webbsidor för mer info.

Nyhetsbrevet kan även läsas på Svensk Byaservice hemsida, www.bya.net. Vill du komma med på vår sändlista, sänd då mail till adressen kenneth.sundman@studiecentralen.fi. Ifall någon inte vill ha Nyhetsbrevet i fortsättningen, meddela till samma e-mailadress ovan.